

RotoCare

9 spændende
cases om RotoCare

Jeg var noget skeptisk

Inger Pagh, 64 år. Har store rygsmerter og svært ved at strække benene ud. Bor på Lind Plejecenter.

Jeg havde ikke ønsket en RotoCare seng – det var plejepersonalet, der syntes, det ville være en god ide. Jeg var noget skeptisk, men jeg må indrømme, at jeg er blevet glad for den. Med den gamle seng fik jeg et vrid i ryggen, når de skulle hjælpe mig ud. Det gjorde meget ondt, men det er jeg helt ude over med den her seng. Og så er den som en helt almindelig seng at sove i.

Jeg ville ikke undvære den

Line Sør Plesner, SSA på Lind Plejecenter.

Det er en kæmpe hjælp. Jeg skal ikke længere hive i Inger og bruge mig selv på en forkert måde, og hun har ikke længere ondt. Før hev vi i hende, fordi hun ikke selv kunne samarbejde; nu bliver hun bare drejet ud mod gulvet og derfra hjulpet over i en stålift. Der er også rigtig gode håndtag på sengen, så hun selv kan tage ved og være med til at trække sig frem, når vi skal have sejl om hende. Før skulle man nærmest stå og holde rundt om Inger og samtidig lægge sejl på, for der er ikke håndtag på en almindelig seng. Jeg ville ikke undvære den, og jeg kan se mange, der kunne have gavn af en RotoCare.

Kommunen har fået liften tilbage

Arne Matthiesen, 80 år. Bor sammen med hustruen Gurli. Fik en blodprop i 2007 og blev halvsidig lammet. Har haft sengen et halvt år.

Det gjorde så forbigstret ondt, når pigerne skulle have mig ud af sengen. Når de drejede mig, gik det lige ned i hoften. Så fik jeg en lift på skinner i loftet, men det klemte op mellem benene, og det var ikke rart at hænge der i luften, mens der stod en hjælper bagved og hev i mig, for at jeg kunne få enden ind over kørestolen. Efter jeg har fået den her drejeseng, gør det slet ikke ondt mere, og kommunen har fået liften tilbage. Det er et vidunder. Det er ikke noget problem at komme ud af sengen, der skal bare være en person til at dreje på knappen. Nu sover min kone og jeg ikke i samme rum mere, men hvis jeg skal op om natten, så ringer jeg bare til hendes mobil, så kommer hun og drejer på knappen. Det er da fantastisk.

Den hjælper også på humøret

Helle Lauridsen, SSA på plejecentret Engbo i Krogager:

Det er blevet noget helt andet at komme hos Arne, både arbejdsmæssigt og for humøret. For det første er det meget lettere både at hjælpe ham ud af sengen og give ham strømper og undertøj på. Før RotoCare sengen kom, var der en kollega, der fik en arbejdsskade ved at hjælpe Arne. Dengang var vi to hjælpere både morgen og aften i 45 minutter, og alligevel var det strengt. Nu kommer der kun en hjælper tyve minutter om morgenen og ti minutter om aftenen, og det er ikke nær så belastende. Det er også en bedre oplevelse at komme hos Arne nu, fordi han er i meget bedre humør. Han blev jo vred, når det gjorde ondt på ham, det er klart, og det gik ud over os. Nu er han glad, og det er vi også.

Vi er helt vilde med den

Jette Jensen, teamleder på Omme Centret.

Jeg sidder i kommunens teknologiudvalg og har set RotoCare sengen både i Odense og til forskellige messer. Og vi er helt vilde med den.

Vi bruger den til Inger, der er svært dement. Førhen kunne vi ikke få Inger op, hverken den ene eller den anden vej, og det var hårdt både for hende og for os at hive og trække i hende. Vi har været i gang med vendelifte og så videre, men det er både hårdt og tungt at gøre noget, som brugeren ikke samarbejder om. Det ender jo med at blive en form for overgreb, når man tvinger en bruger op eller ned i sengen. Vi ville også nødigt bruge lift, for Inger går og står fint selv. Nu kan vi nøjes med én hjælper, som samtidig bliver mindre belastet i skuldre og ryg. Personalet er begejstret. Hvis alternativet er, at man næsten skal gøre det under tvang og være to til det, så er det ren win-win både på arbejdsmiljøet og på tiden.

Vi har en del borgere med Parkinson, som også ville have stor gavn af sengen, når de bliver lidt mere stive i det. De er generelt yngre og kan nok bedre selv betjene sengen. Det ville gøre dem selvhjulpne længere tid og give dem den frihed, at de ikke er afhængige af, at vi skal komme og hjælpe dem op.

I det hele taget er RotoCare smart på alle måder, også når man skal give benklæder og strømper på. Jeg kan se alle fordele ved den, både for beboere og personale, og jeg ville gerne have den over det hele. Alle med lidt problemer kunne have gavn af sådan en seng – og heldigvis har vi lige fået bevilget en mere.

Jeg har fået en bedre morgen

Elly Larsen, 93 år. Bor på Plejecenter Teglgårdsparken i Kolding.

Jeg får meget vanddrivende medicin og har problemer med vejrtrækningen. Jeg kom jo da også ud af sengen førhen, men det var strengt mange gange. Dengang skulle de hive og trække i mig, det var en værre forestilling. Det gjorde ondt i min ryg, men det har hjulpet med sengen.

Det er plejerne, der trykker på fjernbetjeningen. Jeg synes, jeg har fået en bedre morgen, når jeg ikke skal anstrenge mig sådan for at komme op. Før pustede og stønnede jeg, det er ikke så slemt mere, for nu bliver jeg jo faktisk hejst op af sengen.

Hvor er det fantastisk nemt

Gitte Clausen, SSA. Forflytnings- og teknologivejleder på Plejecenter Teglgårdsparken i Kolding.

Jeg var med til en temadag hos Lewel Plus, hvor vi måtte vælge to hjælpemidler, vi gerne ville afprøve. Vi kunne med det samme se, at Roto sengen var en god mulighed. Mine forventninger til sengen var, at brugeren skulle få en bedre hverdag med mere værdighed, at forflytningerne blev lettere for personalet, og at vi i mange tilfælde kunne gå fra 2 til 1 hjælper. Det har den levet op til, og vi er meget positive, også over sidegevinsterne. Den er supergod i forhold til at give strømper på. Hvor er det fantastisk nemt bare lige at dreje sengen i stedet for at skulle tage sengehesten af, stille den på gulvet, læne sig ind over fodenden for at give strømper på, og igen samle sengehesten op og sætte den på plads.

Det er også en seng, der samarbejder med brugerne. De er meget mere med til det, der foregår – når man bruger lifte, masterturner eller den slags, er de meget mere passive. Samtidig sparer den personalet for nogle belastende arbejdsstillinger. Er man to hjælpere, kan samtalen nemt blive med den kollega, man forflytter med. Når man kun er én hjælper, så bliver samtalen meget med beboeren, vi samarbejder om forflytningen og har meget mere nærvær. Når Elly er træt efter en lang dag, hiver efter vejret og har svært ved selv at flytte sig, så bliver det også hårdt arbejde for os. Nu går hun selv med sin rollator hen til sengen, sætter sig, lægger armene op, og så kan vi dreje hende ind i sengen. Nu kan vi tale med hinanden imens, Elly og jeg. Det kunne vi ikke før, der var hun bare forpustet. Jeg får hende ind og ud af sengen, og jeg laver ikke andet end at trykke på en knap.

Jeg har haft tre brugere med en RotoCare, og vi har brugt den forskelligt til dem alle tre. For én har den mest værdi om aftenen, for en anden er det især om dagen, et sted bruger vi den i kombination med en stålift og så videre. Det er lige præcis det, jeg godt kan lide ved sengen: at den lægger op til at overveje, hvad der er smart i hver enkelt brugers tilfælde. Sådan er det med al velfærdsteknologi; man skal lige sætte sig ind i det og have lyst til at få det til at virke – og så får man gevinsten.

Vi klapper i hænderne hver dag

Birthe Pedersen, Forflytnings- og teknologivejleder på plejecentret Olivenhaven i Kolding.

Da jeg så RotoCare sengen, tænkte jeg én ting: Else. Det var et smertehelvede for hende at komme op og komme i seng. Hun har meget ondt i skulderen, og vi var jo nødt til at trække i hende. Desuden har hun så hævede ben, at hun ikke kan løfte dem op i sengen, så det var i forvejen lige på grænsen til, at vi skulle til at bruge lift. RotoCare sengen er lige høj nok til, at hun selv kan skubbe numsen ind, og så klarer fjernbetjeningen resten.

Det er helt fantastisk, hvad sengen har betydet for både Else og os. Else lider jo af demens og blev meget vred og frustreret, når hun skulle hjælpes op om morgenen. Men det var nødvendigt, fordi hun har sukkersyge og skal op og spise noget, efter hun har fået sin insulin. Hun strittede fysisk meget voldsomt imod, og derfor var vi nødt til at være flere om hende.

Det gør en kæmpe forskel for morgen- og aftenplejen. Før krævede det tre mand med hiv og sving i 30-45 minutter, fordi hun kæmpede så voldsomt imod. Nu tager det 10 minutter for én hjælper at lægge hende i seng med alt, hvad det indebærer af støttestrømper, creme på benene og så videre. Det er bare så nemt.

Kollegerne var først ved at løbe skrigende væk; det så vel bøvlet og svært ud, og de anede ikke, at den kunne dreje. Men da de fik prøvet den, har de elsket den fra dag et. Der er meget mere ro omkring det, fordi man er alene med hende. Else sidder og synger og vipper med benene, når vi kører hende op i sengen om aftenen. Og vi synger også.

Jeg gad da ikke op

Else Lauritzen, 78 år. Bor på plejecentret Olivenhaven i Kolding. Lider af demens. Er delvist lammet efter en blodprop og har store skuldersmerter.

Else: Den seng der? Ha, det kan da være noget lige så godt lort som alt det andet lort. Birthe er vist mere glad for den, end jeg er.

Birthe: Nåh, du er da også glad for den. Du synger da, når vi kører dine ben opad i den.

Else: Ja, det er sjovt at få en karusseltur, det kan jeg godt li'! Jeg gad godt have en tur helt op under loftet, men det vil I jo ikke gi' mig.

Birthe: Nej, det kan man ikke så godt. Jeg synes også, det gode ved den er, at du ikke får ondt i skulderen mere. Og at der kun skal én til at hjælpe dig nu.

Else: Jeg fatter da heller ikke, hvorfor der skulle være tre til at lægge mig i seng, jeg er da ikke større end alle andre mennesker.

Birthe: Nej, Else, men du var jo ikke ligefrem samarbejdsvillig.

Else: Nå, det er med den på! Det kan jeg godt huske. Jeg gad da ikke op.

Birthe: Og det gider du godt nu, derfor kan du nøjes med én hjælper.

Else: Ja det er dejligt! Og hvis jeg kunne blive fri for den sidste også, ville det bare være skønt. Men så kommer jeg jo ikke ud af sengen.